

I. Iisus și îngerii Săi

1. Punct și de la capăt

Să reluăm, pentru aducere aminte, firul analizei abia întrerupte...

La 7 ianuarie 2014.

...Din eseul *Iisus și Proiectul Asaltul cerului*.

O lectură profană a Evangheliei după Matei din Noul Testament. (1)

Începutul lui, însă, de unde îl vom deșira ? Din mintea noastră cercetătoare, sedusă pentru totdeauna de cuvintele de mărgăritar ale *Cărții lui Iov*, deslușite în *Experimentalul Iov* (2), sau din sufletul de copil ales al lui Iisus, îndrăgind până la moarte glasul neuzit al lui Dumnezeu care-l strigase, cu cinci sute de ani mai înainte, pe profetul Iezechiel, cu numele fermecat *Fiul Omului* ?

Răspunsul nu poate fi decât de forma „și... și...”, întrucât, printr-un miracol care ne luminează calea dintr-o altă lume, mintea noastră cercetătoare și sufletul lui Iisus s-au recunoscut și s-au îmbrățișat întru aceeași matcă literară.

Cred că țesătura originală a descoperirii lui Iisus s-a ițit, delicată, dar elastică și cu o nemăsurată forță de susținere a

idealurilor celor mai temerare, în primele lecturi, încrezătoare ca întâlnirile cu minunile din basme, ale legendei și ale poemului lui Iov.

Dacă elenistul Petru Creția nu ar fi despicat în două părți distincte corpul ce părea întreg al acestei cărți biblice cruciale, pașii noștri ar fi rămas fără cale. Așa, am putut afla drumul către Minunata istorie a Cărții lui Iov (3), care ne-a dus până la epoca genezei sale și a robiei babiloniene a poporului evreu, și la unul dintre cei mai misterioși autori ai lumii – necunoscutul profet și poet numit, în lipsa unui nume propriu, Al Doilea Isaia.

În jurul acestui adevărat pol magnetic al istoriei lumii creștine a făcut cărare bătută mintea întrebătoare a lui Iisus esenianul, care căuta, mai determinat cu fiecare an al vieții Sale dedicate înțelegerii *Scripturii* și mântuirii oamenilor, o cale de a ajunge lângă Dumnezeu pentru a-L auzi spunându-I și Lui *Fiul Omului*.

Și a aflat de la acest necunoscut, pe care-l credea să fie Isaia, marele prooroc care trăise cu opt veacuri înainte, că Dumnezeu avea un plan pe care voia să-l împlinească îndată după profeție, și le striga celor care aveau urechi de auzit: Căutați-Mă !

Iisus a mai citit cu uimire cum acest profet neștiut glăsuia popoarelor și conducătorilor lor asemenea Domnului din înalt, iar mai apoi cum se transpune într-un Mesia oropsit, dat morții și înviat de Dumnezeu, același care, odată cu învățătura lui Pavel și călătoriile sale misionare, Îi va înghiți și Lui chipul pentru totdeauna în inima însetată de pocăință a creștinilor.

Iar în Cartea lui Iov, mai exact în poemul despre care nu știa că este scris tot de profetul cu mintea plină de visuri înaripate, a văzut că eroul, care se considera Fiul lui Dumnezeu, voia să ajungă

și el lângă Tatăl divin, ce-l pusese fără milă la încercare, să-i ceară socoteală.

Până a-L întâlni, în sfârșit, pe Iisus, am făcut un ocol pentru a-i pune față în față pe Iov și Socrate, în lucrarea *Iov, Socrate și Divinitatea*. (4)

La acest popas de bun augur am pregătit temele care vor reprezenta fundalul teoretic al studiului de caz pe care îl începem aici: relația dintre logica credinței lui Iisus și temeiul de credință al rațiunii lui Socrate; toate pornesc de la un dat – puterile lui Iisus, respectiv daimonul lui Socrate – și de la o dorință – forma iubirii lui Iisus pentru Dumnezeu, respectiv a lui Socrate pentru lumea zeilor, și se caută un mod de a valorifica acest dat ca destin asumat – impulsul primordial din sine.

În ce-l privește pe Saul, viitorul Sfânt Pavel, care va spune, în *1 Corinteni*, 2,16: „Noi însă avem gândul lui Hristos” (5), este de adâncit apropierea de Socrate în următoarele puncte: acțiunea duhului interior, urâtenia exterioară, iubirea de sine, relația misionară cu oamenii cetăților.

De văzut și Al Doilea Isaia împreună cu aceștia doi, într-un triunghi virtual al urâteniei gânditoare și creatoare de frumuseți.

2. Impulsul originar

Fiul Omului este semnul autoidentificării lui Iisus în lumea eroilor biblici.

Acest supranume, folosit în Evangheliile (5) numai de Iisus pentru Sine Însuși, se află la originea impulsului Său de a face.

În această calitate, Iisus ne-a condus cu pași siguri către profetul Iezechiel, care auzea, în singurătate, cu urechile lipite de

difuzorul din cutia craniană și undele luminoase ale creierului jucându-i pe frecvențele împărăției celeste, ce-i spunea Dumnezeu. (6)

Având încredere absolută în mărturia profetului, Iisus reproduce în mintea Lui dialogul fără glas al lui Iezechiel cu Dumnezeu. Așa se nasc imaginile auditive și aura lor sentimentală a comuniunii omului ales cu Domnul din cer.

Citindu-i și recitindu-i de zeci și zeci de ori textul proorocirilor, am ajuns și noi în sufletul lui Iisus: într-adevăr, Dumnezeu și Iezechiel scriu, prin graiul lor viu dar neauzit, cele mai încântătoare pagini biblice.

Iar Domnul din cer nu încetează să-l numească pe interlocutorul său uman Fiul Omului !

Cu fiecare cuvânt citit sau ascultat al lecturii textului proorocirilor acestuia, Iisus îl invidia și mai mult pe profetul numit astfel de Dumnezeu.

Cum să ajungă să-I spună și Lui Fiul Omului ?

Iisus nu era profet ! Pe El nu L-a ales Dumnezeu, asemenea proorocilor, din pânțele mamei Sale, să-I fie martor și propovăduitor. Deci mintea Lui nu fusese făcută să recepteze glasul divin pe calea instituită de Dumnezeu și adevărată de *Scriptură*. Acesta era crudul adevăr de la care va porni aventura vieții lui și a unei mari părți a omenirii.

Dar Iisus constatase încă din copilărie că avea puteri, că era cu totul altfel decât ceilalți credincioși esenieni. Ce putea fi, ce putea ajunge cu aceste semne evidente ale unei atenții divine ?

Pentru a afla, El a căutat un alt statut și rol din *Scriptură* care să-L pună într-o ipostază vizibilă și atractivă pentru Dumnezeu.

Și astfel, impulsul originar din sufletul și mintea lui Iisus începea să se organizeze, de astă dată prin lectura neștiutului poet și profet Al Doilea Isaia.

Iisus se va fi întrebat dacă *Fiul Omului* este, poate fi și *Fiul lui Dumnezeu*, pe de o parte, iar *Fiul lui Dumnezeu* poate fi, trebuie să fie *Fiul Omului*, de cealaltă parte ?

Care a fost gândul lui Iisus ?

Ca să ajungă *Fiul lui Dumnezeu*, *Fiul Omului* trebuia să facă ceva extraordinar, care ținea de divinitate, de așteptările Ei, un lucru dorit și neîmplinit încă, în forma pe care Dumnezeu ar agreea-o și cu mijloacele de comunicare exersate deja de El. În logica credinței lui Iisus, *Fiul Omului* – numele celui care vrea să stea de vorbă cu Dumnezeu – trebuia să devină *Fiul lui Dumnezeu* pentru a-Și îndeplini această dorință.

Altfel nu se putea !

Prin termenul compus *logica credinței*, am desemnat felul în care poate fi operaționalizat un astfel de impuls de acțiune. Ea implică o cale de urmat, un obiectiv de atins printr-o acțiune interioară sau/și exterioară și o plasă de relații determinative care se constituie ca proiect personal – un angajament.

Prin urmare, Iisus citește Sfânta Scriptură cu gândul de a activa posibilele căi biblice de apropiere de Dumnezeu.

Inițiativa era numai a Lui, într-o epocă în care Dumnezeu nu mai voia să comunice cu poporul ales.

Acest demers nu era cuprins în planul lui Dumnezeu decât ca simplă posibilitate sugerată de chemarea Căutați-mă !, strigată prin gura profetului Al Doilea Isaia.

Iată de ce una din concluziile studiului „*Iisus și Proiectul Asaltul cerului*” poate fi formulată astfel: *Iisus ca Fiu al lui*

Dumnezeu nu a fost prevestit în Sfânta Scriptură, ci doar a fost făcut posibil.

Să înțelegem că, după Înviere, Iisus nu mai avea ce sprijin să mai caute în Scriptură, El asumându-și deja un Proiect în baza altor texte și interpretări ?

O astfel de inferență nu ar fi corectă, întrucât acum nu mai era vorba de susținerea textuală a lui Iisus ca lider de Proiect, ci a lui Iisus înălțat la cer, chemat prin rugăciuni de credincioșii săi întru mântuirea promisă.

Iisus fiind, în conștiința lor, la dreapta Dumnezeului-Tată ca Fiu divin al Său.

3. Lectura de împlinire

Să mai rămânem puțin în teritoriul fascinant al lecturilor lui Iisus.

Citind împreună cu Iisus *ne este un capitol foarte drag din eseul anterior !* (1, pp. 33-81)

Am remarcat, atunci când ne-am oprit asupra fundamentului esenian al vieții și gândirii lui Iisus, tipul special, concret-operational, al lecturilor din profeții Iezechiel și Isaia săvârșite în cadrul sectei.

Să numim acest fel de citire lectură de împlinire.

Transpuși, pentru o clipă, în atmosfera acelor cercuri de lectură, citim un text care transmite un mesaj de la Dumnezeu prin gura unui profet.

Forma scrisă a textului este exterioară mesajului.

Prin acest text, Dumnezeu ne transformă în receptori și împlinitori a ceea ce transmite.

Noi suntem și subiectul și agentul acestui text.

Dumnezeu ne spune ce să facem, cum să facem, în ce loc anume. Prin urmare, cuvintele capătă, ca de la sine, o referință concretă, precisă, anume aceea și nu alta, care poate fi identificată și localizată.

Ne amintim, desigur, dialogul imaginat ca având loc la finalul unei astfel de lecturi din profetul neștiut Al Doilea Isaia, unde se va stabili locul apariției și botezului lui Iisus de către Ioan:

Dumnezeu spune să fie întâmpinat în deșert.

Cine să-L întâmpine ?

Noi, cine altcineva ?

Care deșert ?

Cel de lângă noi !

Și când să facem asta ?

Acum suntem deja în întârziere ! Să nu mai pregetăm nicio clipă !

Am analizat, la locul cuvenit, rolul lui Ieremia și al lui Iezechiel în sublinierea acestui statut al profețiilor și concluziile la care ajunge Al Doilea Isaia. (1, pp. 33-63)

În urma acestor determinări, Planul lui Dumnezeu putea lua forma unui proiect uman.

Omul a fost Iisus, iar Proiectul Său l-am numit *Asaltul cerului*.

Dacă aruncăm termenul lectură de împlinire ca pe o nadă în cursul plin de bulboane al acestei noi povești a lui Iisus după Înviere, ce am putea atrage din adâncuri spre lumina înțelegerii noastre ?

Te referi, desigur, la lecturile biblice ale Sfântului Pavel, pe care noi îl vom numi, până la convertire, cu numele său iudaic,

Saul. El face, însă, o altfel de lectură de împlinire a *Scripturii*.

Cum așa ?

Iată cum: punctul de pornire îl reprezintă poruncile lui Iisus, prin care și din care Saul Îl descoperă în sine pe Iisus Hristos. Numai după acest adevărat miracol exploziv, considerat de noi *big bang-ul creștinismului*, din nevoia stringentă de a da un chip biblic lui Iisus Hristos pentru a-L putea propovădui în această formă deja statuată, apare și lectura de împlinire a *Scripturii*.

Mai întâi a fost porunca... Abia aștept să ajungem în volbura acelui foc divin care a transformat subit vorbele unui om în literă de lege !

Până atunci, să observăm o acțiune în cerc, prin care lectura de împlinire se instituie pe ea însăși.

Nu-mi dau seama !

Lectura lui Saul își va respecta titulatura – *de împlinire* – abia atunci când Iisus și poruncile Sale vor fi înțeleși ca o împlinire a lui Iisus Hristos Fiul lui Dumnezeu, existent deja în paginile *Scripturii* înainte de întâlnirea lui Iisus cu Saul, și chiar înainte de nașterea lui Iisus. Numai din acest context rezultă că, împlinind poruncile lui Iisus, Saul împlinește cuvintele *Scripturii*.

Dar porunca este un mesaj oral având caracterul său imperativ impregnat de puterea personalității vii a celui care-l emite în acel moment unic al comunicării lui !

Deja incursiunea noastră s-a prelungit ! Să privim lucrurile pe îndelete, în cursul lor firesc !

Altfel spus: Și cuvântul din poveste înainte mult mai este !

Cuprins

I. Iisus și îngerii Săi	7
1. Punct și de la capăt	7
2. Impulsul originar	9
3. Lectura de împlinire	12
4. Firul înviat al vieții lui Iisus	15
5. Sindromul post-Înviere	17
5.1. Deznădejdea credinței înșelate	17
5.2. Nevoia căldurii umane	19
5.3. Schimbarea imaginii de Sine	20
6. Apariția îngerilor	23
7. Precizări terminologice	27
8. Îngerii lui Iisus	28
9. Mărturia ucenicilor versus mărturia îngerilor lui Iisus	31
10. Învierea și Înălțarea la cer	34
11. Iisus după Înălțare	38

12. Scene cu îngerii lui Iisus	40
12.1. Îngerul eliberează apostolii	40
12.2. Petru este eliberat de un înger	40
12.3. Îngerul, diaconul Filip și famenul etiopian	42
II. Nașterea creștinismului	49
13. Ordinea cronologică a mărturiilor despre Saul	49
14. Iisus i S-a arătat lui Saul după Înălțare	51
15. Miezul uman al întâlnirii lui Saul cu Iisus	57
16. Saul îi atacă turma lui Iisus	62
17. Iisus îl alege pe Saul	64
18. Un scenariu plauzibil	66
19. Argumentul delegării autorității	69
20. O întâlnire explozivă	73
21. Dialogul Iisus – Saul	74
22. Pavel trăiește frica de Iisus ca frică de Dumnezeu ...	77
23. Învierea lui Iisus și folosul lui Pavel	83
24. Grija lui Iisus pentru Saul	87
25. Iisus schimbă strategia Proiectului Asaltul cerului ...	90
26. Proiectul Asaltul cerului și Poruncile lui Iisus	96
27. Imaginea de Sine a lui Iisus și imaginea propovăduită de Pavel	98
28. Gândirea lui Pavel și opera lui Al Doilea Isaia	102
III. Epilog	107
Bibliografie	111